

Kalabalık Mutsuzluk

– Gizem Sanki · 29 Ekim 2019

Evler boş bugün, hırsızlar mutlu,
Güneşi gören tasını tarağını toplamış.
Yalnızlara yer kalmamış;
Tek kişilik banklarda bile...
Dilek balonu yakmış, dileği olmayanlar.
Kahkaha atıyor, geceleri ağlayanlar.
Evde susmayan bebeler bile,
Uslu görünüyor kalabalıklar arasında.
Bense bulduğum boş bir taşın üstünde oturuyorum.
Sahili izliyorum önce, güneşin denize vurmasını.
Kalabalığı izliyorum sonra,
Her şey ne kadar da yolunda..
İnsanlara bakıyorum, yakalayabildiğimi izliyorum.
Bir delikanlı çekiyor dikkatimi;
Ağır adımlarla ilerliyor,
Demek ki kaçmıyor hiçbir şeyden.
Sorunları olmadığından değil, kabullendiğinden...
Boyun eğdiğinden...
Bir amca oturmuş köşeye;
Gelen geçene bakıyor ağırlaşan gözleriyle,
İzlediğini sanmıyorum, bakıyor lakin görmüyor.
Yaşaran gözleri esnemekten değil,
Ama esniyor gizlemek için.
Kim bilir kaç keşkesi var,
Saysa, sayamaz...
Sorsam, kim bilir kaç öğüdü vardır;
Kaybolup giden senelerine...
Önümde bir kahve, elimde bir sigara.
Kalabalığı izlemeye devam ediyorum;
Benden daha mutsuz olanları yakalamaya çalışarak...